

MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul 181 (XXV) — Nr. 174

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRĂRI ȘI ALTE ACTE

Vineri, 29 martie 2013

SUMAR

<u>Nr.</u>		<u>Pagina</u>
DECRETE		
346.	— Decret pentru numirea unui consilier prezidențial	2
347.	— Decret pentru numirea unui consilier prezidențial	2
DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE		
	Decizia nr. 35 din 5 februarie 2013 referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 278 ¹ alin. (1) partea introductivă din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 34/2006 privind atribuirea contractelor de achiziție publică, a contractelor de concesiune de lucrări publice și a contractelor de concesiune de servicii	3–5
	Decizia nr. 45 din 12 februarie 2013 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 213 alin. (1) lit. c) din Legea nr. 95/2006 privind reforma în domeniul sănătății	5–7
ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE		
423/191.	— Ordin al ministrului sănătății și al președintelui Casei Naționale de Asigurări de Sănătate pentru aprobarea Normelor metodologice de aplicare în anul 2013 a Contractului-cadru privind condițiile acordării asistenței medicale în cadrul sistemului de asigurări sociale de sănătate pentru anii 2013—2014	8

D E C R E T E**PREȘEDINTELE ROMÂNIEI****D E C R E T****pentru numirea unui consilier prezidențial**

În temeiul art. 94 lit. c) și al art. 100 alin. (1) din Constituția României, republicată, precum și al art. 3 alin. (1) și art. 4 alin. (1) din Legea nr. 47/1994 privind serviciile din subordinea Președintelui României, republicată, cu modificările și completările ulterioare,

Președintele României d e c r e t e a z ă:

Articol unic. — Începând cu data de 1 aprilie 2013, domnul Rădulescu Adrian se numește în funcția de consilier prezidențial.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI**TRAIAN BĂSESCU**

București, 28 martie 2013.

Nr. 346.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI**D E C R E T****pentru numirea unui consilier prezidențial**

În temeiul art. 94 lit. c) și al art. 100 alin. (1) din Constituția României, republicată, precum și al art. 3 alin. (1) și art. 4 alin. (1) din Legea nr. 47/1994 privind serviciile din subordinea Președintelui României, republicată, cu modificările și completările ulterioare,

Președintele României d e c r e t e a z ă:

Articol unic. — Începând cu data de 1 aprilie 2013, domnul Berca Gabriel se numește în funcția de consilier prezidențial.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI**TRAIAN BĂSESCU**

București, 28 martie 2013.

Nr. 347.

DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE**CURTEA CONSTITUȚIONALĂ****DECIZIA Nr. 35**

din 5 februarie 2013

referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 278¹ alin. (1) partea introductivă din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 34/2006 privind atribuirea contractelor de achiziție publică, a contractelor de concesiune de lucrări publice și a contractelor de concesiune de servicii

Augustin Zegrean	— președinte
Aspazia Cojocaru	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Mircea Ștefan Minea	— judecător
Iulia Antoanella Motoc	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Andreea Costin	— magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Antonia Constantin.

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a prevederilor art. 278¹ din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 34/2006 privind atribuirea contractelor de achiziție publică, a contractelor de concesiune de lucrări publice și a contractelor de concesiune de servicii, excepție ridicată de Societatea Comercială Beyond Design — S.R.L. din București în Dosarul nr. 24.221/3/2012 al Tribunalului București — Secția a VI-a civilă și care formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 1.396D/2012.

La apelul nominal se constată lipsa părților, față de care procedura de citare a fost legal îndeplinită.

Magistratul-asistent referă asupra cauzei și arată că, la dosar, pentru autorul excepției, citația s-a întors cu mențiunea „destinatar mutat”, fără să fie adus la cunoștința Curții Constituționale noul sediu al acestuia.

În legătură cu acest incident procedural se acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public, care apreciază că procedura de citare este legal îndeplinită.

Deliberând, Curtea, în temeiul art. 98 din Codul de procedură civilă, consideră procedura de citare legal îndeplinită.

Cauza fiind în stare de judecată, președintele acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public, care pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate ca neîntemeiată și de menținere a jurisprudenței Curții în materie.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

Prin Încheierea din 6 septembrie 2012, pronunțată în Dosarul nr. 24.221/3/2012, **Tribunalul București — Secția a VI-a civilă a sesizat Curtea Constituțională pentru soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 278¹ din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 34/2006 privind atribuirea contractelor de achiziție publică, a contractelor de concesiune de lucrări publice și a contractelor de concesiune de servicii**, excepție ridicată de Societatea Comercială Beyond Design — S.R.L. din București cu prilejul soluționării unei contestații formulate împotriva dispoziției prin

care autoritatea contractantă a dispus reținerea garanției de participare în cadrul unei proceduri de achiziție publică.

În motivarea excepției de neconstituționalitate se susține, în esență, că dispozițiile legale criticate sunt neconstituționale, deoarece instituie o obligație pecuniară substanțială în sarcina contestatorului, de a suporta reținerea garanției de participare, care se poate ridica la sume exorbitante și vădit disproportionale în raport cu taxele judiciare de timbru, în cazul în care apelează, pe calea contestației, la un control al actelor încheiate de autoritatea contractantă.

Autorul arată că prevederile legale criticate instituie un regim discriminatoriu nejustificat între operatorii economici care depun contestații înainte de data depunerii ofertelor, în funcție de data la care Consiliul Național de Soluționare a Contestațiilor soluționează contestația. Astfel, în ipoteza în care Consiliul respinge contestația înainte de depunerea ofertelor și a garanției de participare, autoritatea contractantă nu poate reține nicio sumă de bani, întrucât garanția de participare din care această sumă se reține nu a fost încă depusă. În schimb, în situația în care Consiliul dă o soluție de respingere a contestației după depunerea ofertelor, autoritatea contractantă va reține sumele de bani prevăzute de art. 278¹ din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 34/2006 din garanția de participare depusă de ofertant.

În consecință, autorul excepției apreciază că nerestituirea garanției de către autoritatea contractantă echivalează cu îmbogățirea fără just temei a acesteia.

În fine, mai susține că în Constituție se prevede că jurisdicțiile speciale administrative sunt gratuite, or, prin instituirea obligației de a suporta nerestituirea garanției este înfrânt acest principiu constituțional.

Tribunalul București — Secția a VI-a civilă consideră că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată. Scopul instituirii garanției de participare este acela de a proteja autoritatea contractantă față de riscul unui eventual comportament necorespunzător al participantului la procedura de achiziție publică, instituindu-se o veritabilă sancțiune împotriva persoanei care atacă actul autorității contractante, în cazul în care contestația este respinsă.

Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate ridicate.

Guvernul apreciază excepția de neconstituționalitate ca fiind neîntemeiată și face referire la jurisprudența Curții în materie.

Avocatul Poporului își menține punctul de vedere exprimat anterior, în sensul constituționalității dispozițiilor criticate, punct de vedere exprimat în Dosarul Curții Constituționale nr. 1.338D/2012.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctele de vedere ale Guvernului și Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate, astfel cum a fost formulat, îl constituie dispozițiile art. 278¹ din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 34/2006 privind atribuirea contractelor de achiziție publică, a contractelor de concesiune de lucrări publice și a contractelor de concesiune de servicii, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 418 din 15 mai 2006. În realitate, analizând motivarea autorului excepției de neconstituționalitate, Curtea constată că obiectul controlului de constituționalitate îl constituie dispozițiile art. 278¹ alin. (1) partea introductivă, text modificat ulterior sesizării Curții Constituționale prin art. I pct. 61 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 77/2012, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 827 din 10 decembrie 2012. Întrucât soluția legislativă criticată a fost menținută, Curtea, având în vedere Decizia nr. III din 31 octombrie 1995, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 259 din 9 noiembrie 1995, urmează a se pronunța asupra dispozițiilor art. 278¹ alin. (1) partea introductivă din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 34/2006, cu modificările și completările ulterioare. Textul criticat are următorul cuprins: *„în măsura în care Consiliul respinge pe fond contestația, autoritatea contractantă va reține contestatorului din garanția de participare în raport cu valoarea estimată a contractului [...]”*.

În opinia autorului excepției de neconstituționalitate, prevederile legale criticate contravin dispozițiilor constituționale ale art. 16 privind egalitatea în drepturi și art. 21 privind accesul liber la justiție.

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea constată următoarele:

I.1. În ceea ce privește critica de neconstituționalitate referitoare la încălcarea principiului egalității, Curtea reține că textul legal criticat, prevăzând că în cazul în care Consiliul Național de Soluționare a Contestațiilor respinge contestația ca nefondată, autoritatea contractantă va reține contestatorului din garanția de participare depusă în raport cu valoarea estimată a contractului o anumită sumă, se aplică tuturor celor aflați în situația prevăzută în ipoteza normei legale, fără nicio discriminare pe considerente arbitrare.

Astfel cum rezultă și din dispozițiile art. 2 din ordonanța de urgență, scopul acesteia este promovarea concurenței între operatorii economici, precum și garantarea tratamentului egal și nediscriminare a acestora. Aceste principii stau și la baza atribuirii contractului de achiziție publică. În jurisprudența Curții Constituționale, spre exemplu Decizia nr. 6 din 4 februarie 1999, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 112 din 18 martie 1999, egalitatea de tratament nu exclude, ci chiar implică un tratament diferențiat, ținând seama de natura autorităților publice și de atribuțiile acestora, astfel cum este și cazul în cadrul procedurii de atribuire a contractelor în domeniul achizițiilor publice, unde autoritatea contractantă este cea care aplică dispozițiile legale privind derularea procedurii. Mai mult, principiul egalității în fața legii presupune instituirea unui tratament egal pentru situații care, în funcție de scopul urmărit, nu sunt diferite. De aceea, el nu exclude, ci, dimpotrivă,

presupune soluții diferite pentru situații diferite. Astfel, ofertanții câștigători nu se pot afla în aceeași situație cu cei necâștigători, cum nici cei care formulează contestație înainte de depunerea ofertelor nu se pot afla în aceeași situație cu cei care au formulat contestație după depunerea ofertelor, cei din urmă fiind deja angajați într-un raport juridic cu autoritatea contractantă, unde garanția constituită operează ca un mijloc menit să asigure evitarea unui comportament necorespunzător al operatorului economic în raport cu aceasta.

Totodată, Curtea reține că autorul excepției nu se află în situația pe care o invocă, respectiv să fi formulat o contestație înainte de data depunerii ofertelor, și astfel să fi depins de celeritatea soluționării contestației de către Consiliu, ci a formulat o atare contestație după ce termenul-limită pentru depunerea ofertelor a expirat, mai exact după ce a depus o ofertă ulterior expirării termenului prevăzut în anunțul de participare.

2. Stabilirea cuantumului sumei ce urmează a fi reținută de autoritatea contractantă ține de opțiunea legiuitorului, acesta putând opta pentru grile de calcul diferențiate în funcție de natura relațiilor vizate, astfel că nu se poate susține că ar trebui să existe o anumită echivalență, care să determine aplicabilitatea art. 16 alin. (1) din Constituție, între cuantumul taxelor judiciare de timbru și cel al sumelor reținute din garanția de participare, având în vedere natura diferită a relațiilor sociale ocrotite, respectiv realizarea serviciului justiției coroborat cu asigurarea dreptului de acces liber la justiție, pe de o parte, și evitarea comportamentelor nepotrivite în procedura de achiziție publică, pe de altă parte. Taxele judiciare de timbru contribuie la acoperirea cheltuielilor prilejuite de realizarea actului de justiție, iar reținerea sumelor din garanția de participare are drept scop sancționarea comportamentelor necorespunzătoare în cadrul procedurilor de achiziție publică. Astfel, potrivit art. 43¹ alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 34/2006, scopul constituirii garanției de către ofertant este acela de a proteja autoritatea contractantă față de riscul unui eventual comportament necorespunzător al acestuia, precum și evitarea tergiversării procedurii, cu implicații asupra gradului de cheltuire a fondurilor publice alocate.

În fine, chestiunea ce privește modul concret de stabilire a sumelor reținute de autoritatea contractantă ține de aplicarea legii.

II. Referitor la critica autorului excepției de neconstituționalitate referitoare la încălcarea accesului liber la justiție, Curtea, prin Decizia nr. 282 din 27 martie 2012, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 317 din 11 mai 2012, s-a pronunțat și asupra caracterului facultativ al jurisdicției Consiliului Național de Soluționare a Contestațiilor și a reținut că, potrivit art. 278¹ din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 34/2006, acesta nu are competența legală de a dispune prin decizie cu privire la garanția de participare constituită în favoarea autorității contractante. Prin urmare, actul de dispoziție cu privire la sumele cote-părți din garanția de participare nu poate fi calificat drept un act al autorității administrativ-jurisdicționale. Reținerea sumelor prevăzute de ordonanța de urgență de către autoritatea contractantă operează de drept, în temeiul art. 278¹ alin. (1), ca urmare a pronunțării de către Consiliul Național de Soluționare a Contestațiilor a deciziei de respingere a contestației ca nefondată. Așadar, reținerea sumelor prevăzute de ordonanța de urgență de către autoritatea contractantă operează indiferent de motivația sau înțelegerea subiectivă sau obiectivă a contestatorului în exercitarea dreptului de a formula contestația împotriva actului administrativ, cu condiția însă ca prin decizia Consiliului Național de Soluționare a Contestațiilor să îi fie respinsă contestația ca nefondată.

Mai mult, Curtea a constatat că textul criticat întrunește garanțiile cerute pentru protejarea principiului constituțional al

accesului liber la justiție. Sumele reținute de autoritatea contractantă reprezintă o sancțiune a comportamentului necorespunzător al operatorilor economici, cât și o garanție că aceștia nu suportă o sarcină excesivă, astfel cum rezultă din modul de calcul al sumelor ce vor fi reținute în funcție de valoarea contractului. De altfel, potrivit alin. (4) al art. 278¹ din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 34/2006, autoritatea contractantă are obligația restituirii sumei reținute, dacă instanța de judecată competentă admite plângerea formulată împotriva deciziei Consiliului de respingere a contestației.

În analiza dispozițiilor care reglementează procedura soluționării contestațiilor în fața Consiliului Național pentru Soluționarea Contestațiilor, Curtea a constatat că suma reținută în cazul respingerii contestației nu reprezintă o taxă sau cauțiune care să se facă venit la bugetul de stat sau la bugetul autorității administrativ-jurisdicționale. Curtea a reținut că gratuitatea consacrată de norma constituțională cuprinsă în

art. 21 alin. (4) vizează lipsa oricărei contraprestații pecuniare din partea persoanei care, alegând calea contenciosului administrativ-jurisdicțional, beneficiază de serviciul prestat de autoritatea administrativ-jurisdicțională. Or, sub acest aspect, dispozițiile ordonanței de urgență criticate respectă cerința constituțională referitoare la caracterul neoneror al procedurii administrativ-jurisdicționale.

Prin urmare, dispozițiile legale criticate nu îngrădesc accesul liber la justiție atât timp cât se prevede posibilitatea că actele autorității contractante pot fi contestate în instanță, și urmăresc, în fapt, responsabilizarea justițiabililor și descurajarea abuzului de drept, precum și încurajarea justițiabililor de a apela la instanță pentru verificarea soluțiilor pronunțate în calea administrativ-jurisdicțională de atac.

Întrucât nu au intervenit elemente noi, de natură să modifice jurisprudența Curții, atât soluția, cât și considerentele deciziilor menționate își păstrează valabilitatea și în prezenta cauză.

Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 278¹ alin. (1) partea introductivă din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 34/2006 privind atribuirea contractelor de achiziție publică, a contractelor de concesiune de lucrări publice și a contractelor de concesiune de servicii, excepție ridicată de Societatea Comercială Beyond Design — S.R.L. din București în Dosarul nr. 24.221/3/2012 al Tribunalului București — Secția a VI-a civilă.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința din data de 5 februarie 2013.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
AUGUSTIN ZEGREAN

Magistrat-asistent,
Andreea Costin

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 45

din 12 februarie 2013

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 213 alin. (1) lit. c) din Legea nr. 95/2006 privind reforma în domeniul sănătății

Augustin Zegrean	— președinte
Aspazia Cojocaru	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Mircea Ștefan Minea	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Patricia Marilena Ionea	— magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Liviu-Daniel Arcer.

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 213 alin. (1) lit. c) din Legea nr. 95/2006 privind

reforma în domeniul sănătății, excepție ridicată de Teofil Haica în Dosarul nr. 1.742/59/2011 al Curții de Apel Timișoara — Secția contencios administrativ și fiscal și care constituie obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 1.446D/2012.

La apelul nominal se prezintă personal autorul excepției, lipsind partea Casa Județeană de Asigurări de Sănătate Timiș, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

Cauza fiind în stare de judecată, președintele acordă cuvântul autorului excepției, care solicită admiterea acesteia. În acest sens, arată că scutirea de la plata contribuției de asigurări sociale de sănătate este un drept acordat revoluționarilor printr-o lege specială, respectiv Legea recunoștinței față de eroii-martiri și luptătorii care au contribuit la victoria Revoluției române din decembrie 1989, precum și față de persoanele care și-au jertfit

viața sau au avut de suferit în urma revoltei muncitorești anticomuniste de la Brașov din noiembrie 1987 nr. 341/2004. Legea nr. 95/2006 nu poate restrânge acest drept, fiind o lege ordinară. De asemenea, consideră că prevederile de lege criticate încalcă dreptul la viață și dreptul la un nivel de trai decent.

Reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate ca neîntemeiată. În acest sens, arată că dreptul de a beneficia de servicii medicale gratuite, fără plata contribuției de asigurări sociale de sănătate, este suportat din Fondul național unic de asigurări sociale de sănătate. Astfel, dacă statul este cel care suportă aceste cheltuieli, tot el este cel în măsură să stabilească și condițiile acordării acestui drept.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

Prin Decizia civilă nr. 2.262 din 25 septembrie 2012, **Curtea de Apel Timișoara — Secția contencios administrativ și fiscal a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 213 alin. (1) lit. c) din Legea nr. 95/2006 privind reforma în domeniul sănătății.**

Excepția a fost ridicată de Teofil Haica cu prilejul soluționării recursului formulat împotriva Sentinței civile nr. 339/PI/CA din 18 martie 2011, pronunțată de Tribunalul Timiș în Dosarul nr. 9.019/30/2010 având ca obiect o contestație împotriva unui act administrativ fiscal.

În motivarea excepției de neconstituționalitate autorul acesteia susține, în esență, că art. 213 alin. (1) lit. c) din Legea nr. 95/2006 este contrar dispozițiilor art. 22 alin. (1) din Constituție, întrucât condamnă la pauperitate revoluționarii, condiționându-i pe aceștia să nu obțină alte venituri în afara indemnizației de recunoștință și confundă indemnizația specială de care se bucură aceștia cu un venit din pensie. De asemenea, încalcă art. 53 alin. (1) și (2) din Constituție, întrucât afectează, fără respectarea condițiilor impuse de aceste dispoziții constituționale, drepturile dobândite prin art. 5 alin. (1) lit. i) și j) din Legea nr. 341/2004. Totodată, textul de lege criticat este contrar dispozițiilor art. 47 alin. (1) din Constituție, neputând exista concomitent beneficiul gratuității cu obligația de contribuție pentru accesul la serviciile medicale. În sfârșit, arată că cetățenii au dreptul de a alege sistemul de asigurări, iar textul de lege criticat limitează acest drept.

Curtea de Apel Timișoara — Secția contencios administrativ și fiscal consideră că textul de lege criticat nu este contrar prevederilor constituționale invocate. În acest sens, arată că legiuitorul are opțiunea de a stabili condițiile în care se acordă unele scutiri sau facilități de la obligația de plată a contribuției de asigurări sociale de sănătate.

În conformitate cu dispozițiile art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, actul de sesizare a fost comunicat președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului, precum și Avocatului Poporului, pentru a-și formula punctele de vedere cu privire la excepția de neconstituționalitate.

Guvernul consideră că excepția de neconstituționalitate nu este întemeiată. În acest sens, invocă cele reținute de Curtea Constituțională prin Decizia nr. 335/2011, Decizia nr. 255/2009, Decizia nr. 334/2009 și Decizia nr. 750/2006 cu privire la obligația de a contribui la sistemul de asigurări sociale de sănătate și natura scutirii de la această obligație, care nu este un drept constituțional.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului și Avocatul Poporului nu au comunicat punctele de vedere solicitate asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând actul de sesizare, punctul de vedere al Guvernului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile de lege criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiect al excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile art. 213 alin. (1) lit. c) din Legea nr. 95/2006 privind reforma în domeniul sănătății, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 372 din 28 aprilie 2006, așa cum au fost modificate prin art. I pct. 1 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 107/2010 pentru modificarea și completarea Legii nr. 95/2006 privind reforma în domeniul sănătății, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 830 din 10 decembrie 2010.

Textul de lege criticat are următoarea redactare: „(1) Următoarele categorii de persoane beneficiază de asigurare, fără plata contribuției: [...]

c) persoanele ale căror drepturi sunt stabilite prin Decretul-lege nr. 118/1990 privind acordarea unor drepturi persoanelor persecutate din motive politice de dictatura instaurată cu începere de la 6 martie 1945, precum și celor deportate în străinătate ori constituite în prizonieri, republicat, prin Legea nr. 51/1993 privind acordarea unor drepturi magistraților care au fost înlăturați din justiție pentru considerente politice în perioada anilor 1945—1989, cu modificările ulterioare, prin Ordonanța Guvernului nr. 105/1999 privind acordarea unor drepturi persoanelor persecutate de către regimurile instaurate în România cu începere de la 6 septembrie 1940 până la 6 martie 1945 din motive etnice, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 189/2000, cu modificările și completările ulterioare, prin Legea nr. 44/1994 privind veteranii de război, precum și unele drepturi ale invalizilor și văduvelor de război, republicată, cu modificările și completările ulterioare, prin Legea nr. 309/2002 privind recunoașterea și acordarea unor drepturi persoanelor care au efectuat stagiul militar în cadrul Direcției Generale a Serviciului Muncii în perioada 1950—1961, cu modificările și completările ulterioare, precum și persoanele prevăzute la art. 3 alin. (1) lit. b) pct. 1 din Legea recunoștinței față de eroii-martiri și luptătorii care au contribuit la victoria Revoluției române din decembrie 1989, precum și față de persoanele care și-au jertfit viața sau au avut de suferit în urma revoltei muncitorești anticomuniste de la Brașov din noiembrie 1987 nr. 341/2004, cu modificările și completările ulterioare, dacă nu realizează alte venituri decât cele provenite din drepturile bănești acordate de aceste legi;”.

Autorul excepției consideră că acest text de lege contravine următoarelor dispoziții din Constituție: art. 22 privind dreptul la viață și la integritate fizică și psihică, art. 47 alin. (1) referitor la dreptul la un nivel de trai decent și art. 53 alin. (1) și (2) privind restrângerea exercițiului unor drepturi sau al unor libertăți.

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea reține că prevederile de lege criticate instituie beneficiul scutirii de la plata contribuției pentru asigurările sociale de sănătate pentru mai multe categorii de persoane având un statut deosebit,

respectiv cele care au avut de suferit persecuții politice în timpul regimului comunist ori au luptat împotriva acestuia riscându-și sau chiar sacrificându-și viața.

Aceste beneficii, acordate în semn de recunoștință a societății pentru contribuția și sacrificiul acestor persoane, nu reprezintă, însă, drepturi fundamentale, așa cum de altfel a reținut Curtea și prin Decizia nr. 255 din 24 februarie 2009, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 163 din 17 martie 2009. Astfel, legiuitorul este liber să stabilească condițiile și limitele acordării acestora, fără a fi supus condițiilor stabilite de art. 53 din Constituție, care privește restrângerea exercițiului drepturilor fundamentale.

De asemenea, Curtea nu poate reține că prevederile de lege criticate ar aduce atingere dreptului la viață și la integritate fizică ori ar încălca obligația statului de a asigura un nivel de trai decent. O astfel de critică ar avea o anumită relevanță în măsura în care statul nu ar lua în considerație situația deosebită în care se află anumite persoane aflate în imposibilitate obiectivă de a realiza venituri care să le permită plata contribuției la fondul asigurărilor sociale de sănătate, obligându-le totuși să efectueze această contribuție. Pentru a evita o astfel de situație, art. 213 din Legea nr. 95/2006 prevede însă o serie de excepții și include în rândul celor care beneficiază de această scutire persoanele care au fost persecutate politic ori care au luptat împotriva regimului comunist, dar numai în măsura în care nu realizează alte venituri decât cele provenite din drepturile bănești acordate de legile prin care li s-a acordat acest statut special. Prin urmare, beneficiul instituit de art. 213 alin. (1) lit. c) din Legea nr. 95/2006 are în vedere în primul rând împrejurarea că persoanele vizate de acest text legal nu realizează alte venituri decât cele conferite prin legile speciale enumerate și, în mod secundar, statutul special al acestor persoane care, din punct de vedere constituțional, nu obligă însă la acordarea acestei scutiri de la plata contribuției de asigurări sociale de sănătate.

În sfârșit, în ceea ce privește critica referitoare la obligația de asigurare în sistemul public al asigurărilor sociale de sănătate, autorul excepției susține că o astfel de obligație nu poate exista

atât timp cât nu are un contract de asigurare încheiat în care să se prevadă această obligație. În plus, consideră că ar trebui să se bucure de libertatea de a-și alege sistemul de asigurări.

Răspunzând unor critici asemănătoare, Curtea Constituțională reține că, prin Decizia nr. 128 din 16 februarie 2012, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 305 din 8 mai 2012, a constatat că dispozițiile Legii fundamentale, garantând prin art. 34 dreptul la ocrotirea sănătății, nu consacră și existența unui drept fundamental al persoanei la alegerea furnizorului serviciilor medicale. Desigur, textul constituțional nu interzice o astfel de opțiune, însă stabilește că „*Organizarea asistenței medicale și a sistemului de asigurări sociale pentru boală, accidente, maternitate și recuperare, controlul exercitării profesiilor medicale și a activităților paramedicale, precum și alte măsuri de protecție a sănătății fizice și mentale a persoanei se stabilesc potrivit legii*”. Prin urmare, dreptul cetățenilor la servicii medicale în cadrul sistemului de asigurări sociale de sănătate se face doar în condițiile stabilite prin lege. Cetățenii pot beneficia și de serviciile altor furnizori de servicii medicale, dar în afara acestui sistem.

Totodată, prin Decizia nr. 705 din 11 septembrie 2007, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 736 din 31 octombrie 2007, ori Decizia nr. 1.011 din 7 iulie 2009, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 547 din 6 august 2009, Curtea a statuat că sistemul asigurărilor sociale de sănătate își poate realiza obiectivul principal datorită solidarității celor care contribuie, astfel că obligația de contribuție la acest sistem reprezintă de fapt o expresie a prevederilor constituționale care reglementează ocrotirea sănătății și a celor care consacră obligația statului de a asigura protecția socială a cetățenilor.

Având în vedere că nu au intervenit elemente noi, de natură să justifice reconsiderarea jurisprudenței în materie a Curții Constituționale, considerentele și soluțiile deciziilor amintite își păstrează valabilitatea și în prezenta cauză.

Pentru considerentele expuse, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge ca neîntemeiată excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 213 alin. (1) lit. c) din Legea nr. 95/2006 privind reforma în domeniul sănătății, excepție ridicată de Teofil Haica în Dosarul nr. 1.742/59/2011 al Curții de Apel Timișoara — Secția contencios administrativ și fiscal.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 12 februarie 2013.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
AUGUSTIN ZEGREAN

Magistrat-asistent,
Patricia Marilena Ionea

ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE

MINISTERUL SĂNĂTĂȚII
Nr. 423 din 29 martie 2013

CASA NAȚIONALĂ DE ASIGURĂRI DE SĂNĂTATE
Nr. 191 din 29 martie 2013

ORDIN

pentru aprobarea Normelor metodologice de aplicare în anul 2013 a Contractului-cadru privind condițiile acordării asistenței medicale în cadrul sistemului de asigurări sociale de sănătate pentru anii 2013—2014

Având în vedere Referatul de aprobare nr. E.N. 3.156 din 29 martie 2013 al Ministerului Sănătății și nr. DG 673 din 29 martie 2013 al Casei Naționale de Asigurări de Sănătate,

în temeiul prevederilor:

— art. 217 alin. (5) din titlul VIII „Asigurările sociale de sănătate” din Legea nr. 95/2006 privind reforma în domeniul sănătății, cu modificările și completările ulterioare;

— Hotărârii Guvernului nr. 117/2013 pentru aprobarea Contractului-cadru privind condițiile acordării asistenței medicale în cadrul sistemului de asigurări sociale de sănătate pentru anii 2013—2014;

— Hotărârii Guvernului nr. 144/2010 privind organizarea și funcționarea Ministerului Sănătății, cu modificările și completările ulterioare;

— Hotărârii Guvernului nr. 972/2006 pentru aprobarea Statutului Casei Naționale de Asigurări de Sănătate, cu modificările și completările ulterioare,

ministrul sănătății și președintele Casei Naționale de Asigurări de Sănătate emit următorul ordin:

Art. 1. — Se aprobă Normele metodologice de aplicare în anul 2013 a Contractului-cadru privind condițiile acordării asistenței medicale în cadrul sistemului de asigurări sociale de sănătate pentru anii 2013—2014, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 117/2013, prevăzute în anexele nr. 1—41*), care fac parte integrantă din prezentul ordin.

Art. 2. — Prevederile prezentului ordin intră în vigoare la data de 1 aprilie 2013. De la această dată se abrogă Ordinul ministrului sănătății și al președintelui Casei Naționale de

Asigurări de Sănătate nr. 1.723/950/2011 pentru aprobarea Normelor metodologice de aplicare în anul 2012 a Contractului-cadru privind condițiile acordării asistenței medicale în cadrul sistemului de asigurări sociale de sănătate pentru anii 2011—2012, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 1.389/2010, cu modificările și completările ulterioare, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 922 și 922 bis din 27 decembrie 2011.

Art. 3. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Ministrul sănătății,
Gheorghe-Eugen Nicolăescu

Președintele Casei Naționale de Asigurări de Sănătate,
Doru Bădescu

*) Anexele nr. 1—41 se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 174 bis, care se poate achiziționa de la Centrul pentru relații cu publicul al Regiei Autonome „Monitorul Oficial”, București, șos. Panduri nr. 1.

EDITOR: GUVERNUL ROMÂNIEI

„Monitorul Oficial” R.A., Str. Parcului nr. 65, sectorul 1, București; C.I.F. RO427282,
IBAN: RO55RNCB0082006711100001 Banca Comercială Română — S.A. — Sucursala „Unirea” București
și IBAN: RO12TREZ7005069XXX000531 Direcția de Trezorerie și Contabilitate Publică a Municipiului București
(alocat numai persoanelor juridice bugetare)

Tel. 021.318.51.29/150, fax 021.318.51.15, e-mail: marketing@ramo.ro, internet: www.monitoruloficial.ro

Adresa pentru publicitate: Centrul pentru relații cu publicul, București, șos. Panduri nr. 1,
bloc P33, parter, sectorul 5, tel. 021.401.00.70, fax 021.401.00.71 și 021.401.00.72

Tiparul: „Monitorul Oficial” R.A.

